

Közlemény a megyei pártbizottság 1972. október 25-i üléséről

(Folytatás a 3. oldalról)

ajánlásaikkal segítsék a kulturáltabb kiszolgálási formák elterjesztését, de felajánlásaikban fejeződjön ki az el- látásért érzett felelősségük is.

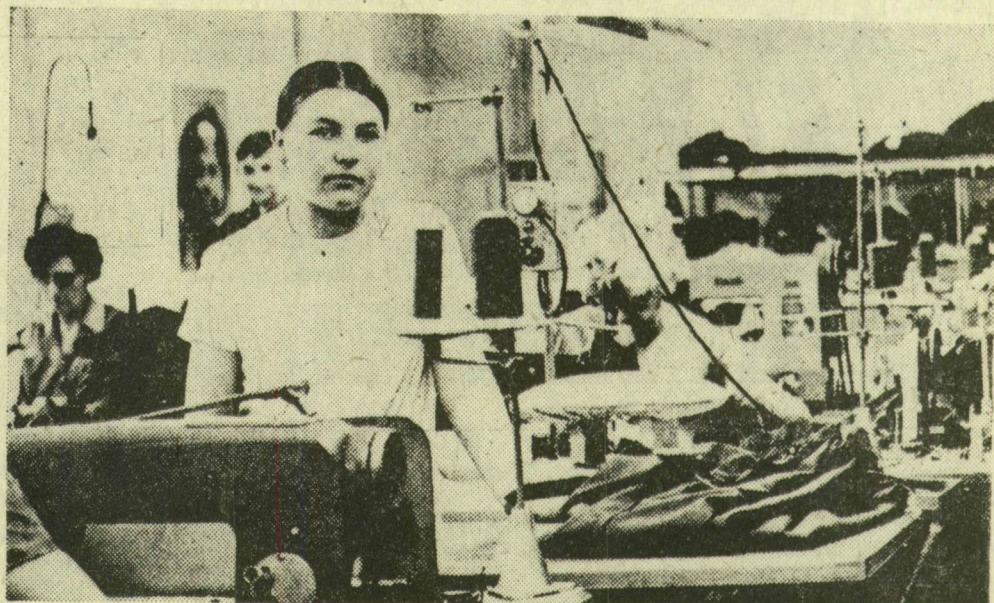
- A közlekedésben a munkaverseny- felajánlásoknak elsősorban a gépjár- műpark műszaki állagának szinten- tartására és javítására, valamint a tömegek közlekedés kulturáltságának fokozott javítására kell törekedni.
- A mezőgazdaságban folyó munkaver- seny segítse elő az új agrotechnikai eljárások maradéktalan és gyors be- vezetését, a komplex gépesítés gyorsítását, a húspórák, a zöldségpro- gram eredményes megvalósítását.
- Az ifjúság továbbra is vállaljon véd- nökséget a megyében folyó népgazda- ságilag kiemelt beruházások és pro- gramok felett, segítse a legújabb tech- nika meghonosodását, az újabb tech- nológiai eljárások elterjesztését is,

b) Fontos feladata a versenymozgalm- nak a gazdaságosság továbbjavítása. Ezért a felajánlások tartalmazzák az önköltség csökkentésének tartalmait, az eszközök és a munkaidőalap jobb kihasználását és a nyereség növelését.

c) Továbbra is kiemelt feladatnak kell tekinteni a munkához való szocialista vi- szony fejlesztését, az általános munkafe- gyelem és a munkaerőkölcs javítását. E ter-ületen főleg a szocialista brigádok segítsé- ge szükséges.

3. A munkaverseny, a szocialista bri- gádmozgalm továbbfejlesztése érde- kében a gazdaságvezetők gondoskodjanak a verseny anyagi, műszaki, szervezési és személyi feltételeiről, az anyagi és erköl- csi elismerés fejlesztéséről, és érdemibbételéről, az élen járók megfelelő jutalmazásáról. A szakszervezetek ellenőrzék és kérjék számon a feladatokat végrehajtásá- t. Szeged, 1972. október 25.

Magyar Szocialista Munkáspárt Csongrád megyei Bizottsága

A munka becsülete

„A béremelést... differenciáltan kell végrehaj- tani. Figyelembe kell venni a magasabb képzettséget, a feljesítményt, a nehéz fizi- kai munkát és előnyben kell részesíteni a nagyobb- részt nőket foglalkoztató és több műszakban dolgozó üzemeket.”

(Az MSZMP KB 1972 no- vemberi határozatából.)

A szalag mellett egyfor- mánnak tűnnek az asszonyok. Beidegzett mozdulatokkal ra- kosgatják a ruhadarabokat, a varrógépek túi villámsebessé- szűrkálják az anyagot. Lát- szólag minden úgy történik, ahogyan azt az üzemszerve- zők megálmodták: a ruha- darabok dobozokban halad- nak gépről gépre, minden szakmunkás elvégez valami- lyen műveletet, s a szalag végén megjelenik a kész ka- bát vagy nadrág. Senki sem léphet ki a körből, hiszen akkor megszakadna a folya- mat. Ha egy valaki elhagy- ná a helyét, bizonyos idő múlva a szalag mellett dol- gozók közül mindenki abba- hagyhatná a munkát ugyan- annyi időre. Persze a valósá- gban nem így történik a Sze- gedi Ruhagyár szalagjai mellett sem.

tendős. Rossz lakáskörülmé- nyek között élnek, egy szo- ba-konyhás régi építésű ház- ban. Férje mellékállásként ellátja a házfelügyelői posz- tot is, amiért nem sokat kap: havi 170 forintot és nem kell kifizetniük a 30 forint körüli lakbért. A három asszony kö- zül a legfiatalabb a huszon- három éves Báló Péterné, aki hat éve dolgozik a ruhagyá- ri szalagok mellett. Férje a MÉK-nél 2200 forintot keres. Fialat házassok, tavaszra kis- gyermekeket várnak. Lakásuk nincsen, albérletben laknak nyolc esztendeje.

Micsoda különbségek. Leg- közelebb csak a szakmai kép- zettséjük áll egymáshoz, bár Bálónénak még néhány hó- napot tanulnia kell egy tan- folyamon, hogy szakmunkás- bizonyítványt szerezzen. Kor- ban, családi és anyagi viszo- nyokban sem egyenlők.

terjéért több mint 5,60 fo- rintot fizet az állam a gaz- daságoknak, mivel ennyibe kerül annak „előállítás”, lassan elértünk oda, hogy a falusi porták istállóiban csak mutatónak lehet szarvas- marhát látni, s a falusi csalá- dok is inkább a tejszarnok- ból vásároltak tejet 3,60-ért. Ezt az ellentmondást muszáj felszámolni éppen a munkás- ság érdekében is, meg a pa- rasztág érdekében is, hogy érdemes legyen szarvasmar- hát tartani, nevelni. Erre egyetértően helyeselnék, s jónak tartják, hogy a gyer- mekgondozási segélyt, az ösz- tönndíjakat, a nyugdíjakat és a családi pótlékokat havonta 50 forinttal felemelik, ezzel kompenzálják az áremelést.

A MUNKA TEMPÓJA

Azzal kezdjük, hogy a techno- lógiai berendezés diktálja az ütemet. Ez igaz, mégis van- nak különbségek. Az asszo- nyok mondják: — Az egyik- nek lassabban jár a keze, a más- nek gyorsabban. A velük szü- letett ügyesség, a hosszabb szakmai begyakor- lottság meghatározó a szal- ag mellett is. — Konkrét példánál maradunk. Bálóné elmondja, hogy csütörtökön 95 darabot varrt meg egy ru- hafélelőből, s pontosan enny- i a terv nyolc óra alatt, de szerdán 118 darab, kedden meg 70 darab volt a produk- ciója. Miért az eltérés?

— Az előttem levő dolgozó ilyen tempót diktált. Egy fia- tal fiú dolgozik a hőörgítő gépen, ő „fazonirozza” a ru- hát. Hiába szól nekik, hogy ne lazáljon, csak nevet, be- szélhetek szépen is, csúnyán is, nincs foganatja. Ha a mű- vezetőnek jelentem, az is a fiatal pártját fogja, hogy „ne bántsuk az ifjúságot”.

— S mi történt, amikor 118 darabot varrt meg?

— Besegítettek a fiúnak. De ez sem járható út, mivel a besegítést nem vonják le a béréből. A rendelet szerint amennyit besegítenek, azt tő- le el kellene vonni, és annak kifizetni, aki arra is szakí- tott időt, hogy ennyivel töb- bet teljesítsen. Ha érezné a keresetét, majd igyekezne, de így nincs érdeke. Irni kellene, a művezetőnek pon- tosan jegyezni a teljesítme- nyeket, és a besegítésből fa- kadó különbségeket, de saj- nos ez rendszerint elmarad.

Hasonlóan vélekednek a jutalmazásokról is. „Sorra vesznek mindenkit? Vagy va- lóban a jó munka jutalma?” Elmondják, hogy legutóbb is olyan társuk kapott pénz- jutalmat, akinek rendszeren- sen mások segítenek teljesí- teni a normát, vagy éppen helyette dolgoznak, mert kö- teltségüknek érzik az egész brigád, az egész szalag ér- dekében. „Ebben is elférne egy kis változtatás.” Feltét- lenül. A bérek emelésénél is mód nyílik erre

Gazdag István

Küldöttségünk hazaérkezett Moszkvából

Dr. Ajtai Miklós minisz- terelnök-helyettes, az Ország- os Műszaki Fejlesztési Bi- zottság elnöke és az általa vezetett delegáció szombaton hazaérkezett Moszkvából, a KGST műszaki-tudományos együttműködési bizottságá- nak 3. üléséről. A napiren- den több mint tíz téma sze- repelt, amelyek közül az egyik legérdekesebb a kör- nyezetvédelem kérdéseivel foglalkozott.

Befejeződtek a magyar- román könnyűipari tárgyalások

Háromnapos tanácskozás vü program készül például a befejeztével tegnap, szomba- műszaki szövetek gyártásá- ton a Könnyűipari Miniszte- nek szakosítására. 1973-ban riumban Pesti Ernő minisz- közvetlen együttműködést terheltyettes és Nicolae Enea, alakítanak ki egyes bór- és a román könnyűipari mi- cipóipari vállalatok, vala- niszter első helyettese jegy- mint a szervezési intézetek. zöknyvet írt alá a két or- Megállapodtak különböző szág könnyűiparának együtt- szabadkapacitásának kölcsönös hasznosításában.

A jövőbeni együttműkö- A román delegációt szom- désre a tárgyalásokon hosz- baton fogadta Keszérú Já- szú távü program kidolgozá- nosné könnyűipari minisz- sít határozta el. Hosszú tá- ter. (MTI)

Elbeszélések, miniooperák

NYITOTT KÖNYV. A ri- porter buzgalmát az iroda- lom tudós rejtvényfejtőinek, kritikusoknak, esztétáknak méltató konferansza veszi át rendszeresen a Nyitott könyv fórumán. Péntek este Nagy Péter irodalomtörté- nész Palotai Borist mutatta be a nézőnek, az író nő je- lenlétében elvállalva a kér- dező-riporter szerepét is. Palotai Borisról megtudtuk, legszívesebben novellát ír, számára a hétköznapi csaló- dások és hétköznapi öröme- k műfaja, ahol az élmény és a megírás bonyolultabb, ti- tokzatosabb. Legkedvesebb novelláit, elbeszéléseit gyű- jtötte össze 33. kötetében, mely Szerelmespár címmel február táján jelenik meg a könyvesboltokban.

Előlegben két novellát dramatizált a kötetből, s bi- zonyára jó propagandistákat választott. A Fridzsider ro- konszenves hőse, Stefi, a tisztviselő nő meg számít va- lami újra, izgalmasra az életből, s erre érdekes mó- don akkor döbber rá, ami- kor környezete fölkinálja neki. A kissé megkészt újdonás, izgalom — egy férfi közeledése, a kollegák érdeklődése — mindjárt lát- szólagos naivítását is próbá- ra teszi, és elég erősnek bi- zonyul, hogy akár a család- árán kiállja a próbát. A Fridzsider, mely „föllármá- zta magányát”, elkerül a la- kásból, de Stefi más ember- lesz, hogy igazán milyen, már nem derül ki az elbe- szelésből. Nyitva marad an- nak a két fiatalnak sorsa is, akik mint Két reszelő élnek a mai fiatalok gyors, kímélet- len, de őszinte életét. Az anya és lánya közötti konf- liktusban generációk és élet- formák változásai fogalma- zódnak újra, igazi drámai

Liebmann Béla felvétele
Stefia: Domján Edit

feszültség vibrál a mesteri ritmusban teremtett helye- zetekben. A Két reszelőből re- mek tévédráma lehetősége is kínálkozik.

KÉT EGYFELVONÁSOS. Az operai szövegkönyvek hagyományos és kedvelt föl- vevőpiacáról, a klasszikus irodalom örökségéből vá- lasztott a zenés tévészínház két legfrissebb produkciója, Madarász Iván és Hugo Weisgall egyfelvonásosa. Madarász Iván Boccacióhoz, Weisgall Strindberghoz nyúlt, Boccacio a felszarva- zott férj és a szerelemre jo- gosult fiatalok, Strindberg a férfiri harcoló nők port- réját ajánlotta.

Az igazi meglepetést Ma- darász Iván szolgáltatta: a zeneakadémia utolsóéves nő- vendékének kompozíciója (A nő meg az ördög) tulajdon- képpen „csak” diplomamun- ka, valójában máris kész,

Képernyő

érett alkotás. Kítűnő érzéke van az emberi karakterek szellemes zenei megfestésé- hez, bár érezhetően inkább az instrumentális eszközök- höz vonzódik, a énekhangra — operai viszonyokhoz képest — kevesebbet mer bízni. Ebből a szempontból szeren- cséesebb helyzetben volt Weisgall, akinek lényegében egyetlen szerepet kellett megkomponálnia, éppen a panaszkodó, számonkérő, ön- magát kiszolgáltató, bőbe- szédű nőt, akit Strindberg, a női emancipáció tán leg- hatásosabb ellenpropagan- distája, nem is egészen elfo- gadtanul mutatott be. (A darab Az erősebb eredeti- jét korábban a svéd televí- zió estjén láthatta a néző.) Sudlik Mária kényes és igé- nyes zenei feladatát úgy old- dotta meg, hogy közben szí- nészileg is teljeset tudott adni — bár igazán nehéz dolga Drahotá Andreának volt, akinek a drámai „csendben lét” mellett a zé- nei csönd még passzívabb szerepet juttatott.

N. I.

NEM VAGYUNK EGYFORMÁK

mert az emberek még a tempót diktáló technológiai berendezések hatására sem válnak egyformává, ahogyan az életünk is különböző. A ruhagyárban három asszony- nyal beszélgettem. Ábrahám Lajosné 1936-ban kezdte a varrónői szakmát tanulni, s több mint húsz esztendeje dolgozik a szegedi gyárban. Gyermekeit felnevelte: leá- nya, aki közgazdasági techni- kus, egy mérnökhöz ment feleségül, most Baján dolgoz- nak, mert ott lakást is kap- tak, nagyfia öntődei szak- munkás, férje nyugdíjas rendőr százados. Saját csalá- di házuk van, amelyet nyolc évvel ezelőtt építettek tetemes bankhitellel. Ábra- hámné havi átlagos keresete 1600—1700 forint, férje nyug- díja 2100 forint. Anyagi gondjuk nincsen.

Társá, Gágyor Ferencné ötödik éve dolgozik a ruha- gyárban, férje kórházi dol- gozó havi kétezerért. Két kis- lányuk van, az egyik har- madéves szakmunkástanuló az édesanyja mellett, a ki- sebbik még csak nyolcesz-

Azért le- hetetlen az előbbi dolog, mert az emberek még a tempót diktáló technológiai berendezések hatására sem válnak egyformává, ahogyan az életünk is különböző.

A BÉREK VÁLTOZÁSA

Beszé- getésünk fő témá- ja a mun- ka bérezése, a keresetek alakulása. A párt Központi Bi- zottságának legutóbbi hatá- rozatában olvashattuk, hogy: a bérből és fizetésből élők keresete a jövő esztendőben 4—5 százalékkal emelkedik, de azon túlmenően, külön központi bérintézkedéssel az állami ipar munkásainak a bérét átlagosan 8 százalé- kal kell javítani. A ruhagyá- ri asszonyok — bizonyos mér- tékig érthetően — ezt még kevésbé értékelik, hiszen je- lenleg a mostani keresetek- ből gazdálkodhatnak. A be- jelentett néhány áremelést — ilyenek vagyunk mi, emberek — annál inkább előre érzik.

S mennyire eltérnek a véle- mények még ebben a kérdés- ben is. A gyermektelen és jó- alakú fiatalasszony azt sze- retné, ha a ruházati cikkek ára gyorsabban és jelentő- sebben csökkenne: csinos akar lenni, szép szabású, di- vatos kötöttárukat vásárolni, hogy „ne mindig azt a gön- döt lássák az emberen”. Az élelmészeti cikkek ára ma még kevésbé érdekli. Gágyorné véleménye éppen az ellenke- ző: hagynák az élelmiszerek árát, vagy mérsékelnék in- kább, s lenne drágább a di- vatos ruha, hiszen ruhát rit- kábban vásárol az ember, s egyben sokáig eljáróthatat. Ábrahámné véleménye ide is, oda is csapong.

Bálóné mondja: — 1966-ban 1400—1500 forintot kerestem, de higgyék el, akkor jobban kijöttem annyiból, mint most az 1700-ból. Sőt már előre „fázok”, amikor a kirakatok- ban nézegetem a gyermekru- hákat, nagyon drágák.

Számolgatunk egy pillana- tig, s mindjárt nem oly fe- kete a kép. Bálóné, ha az átlagos béremelési tarifa sze- rint részesül, akkor körül- belül 200 forinttal javulhat a fizetése 1973-ban. „Az na- gyon jó lesz.” A tej és tejter- mékek árának felemeléséről is megoszlanak a vélemé- nyek. Egyszerre kérdeznék: — Miért éppen azt kellett emelni? — Egy kis magya- rázatra szorul a dolog. Ami- kor megtudják, hogy a tej li-

Rendelet a szarvasmarha- keresztvezésekről

A mezőgazdasági és élé- lmezésügyi miniszter rende- letet adott ki a szarvasmarha- keresztvezésekről és a keresz- tezésből származó utódok felhasználásáról. A rendelet- re azért volt szükség, mert a korábbi jogszabály ebben a tekintetben eléggé merev volt, csak részben adott le-

hetőséget arra, hogy a gaz- daságok a tej- vagy a hús- termelés fokozása érdekében megtegyék az általuk jónak tartott intézkedéseket. A rendelet az eddiginél lénye- gesen nagyobb választási le- hetőséget ad a gazdaságok- nak.